

הוכן ע"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

נזיר דף ס.

נזיר שהיה ספק טמא מת, והיה ספק מצורע מוחלט¹, כיצד סדר טהרתו?

סדר קרבנותיו	סדר תגלחותיו	
מביא ב' צפורים חטאת העוף ועולת בהמה ²	תגלחת ראשונה בסוף ימי החלטו	אחר ל' יום
מביא חטאת העוף ועולת בהמה	תגלחת שניה בסוף ימי סופרו ³	אחר ס' יום
מביא חטאת העוף ועולת בהמה	תגלחת שלישית כנזיר טמא	אחר צ' יום
מביא קרבן טהרת נזיר עולה חטאת ושלמים	תגלחת רביעית כנזיר טהור	אחר ק"כ יום

¹ כלומר, שאם הוא מצורע טמא - הוא טמא בודאי ואינו צריך עוד הסגר לראות אם פשה הנגע, רק יש לנו ספק שמא הנגע הזה הוא בוהק והוא טהור. ועתה מיירי באופן שכבר נתרפא מנגעו. והנה כל מצורע צריך שתי תגלחות לטהרתו (אחת אחר ימי החלטו, ואחת אחר ימי סופרו), וכיון שכאן הוא גם ספק נזיר טהור - אינו יכול לגלח תוך שלשים יום, (דאם היה ודאי מצורע טמא היה מגלח מיד ומתחיל למנות נזירות טהרה, אבל כאן שהוא רק ספק מצורע ואין תגלחתו דוחה נזירות ויש לחוש שמא הוא נזיר טהור ואסור לו להתגלח תוך שלשים). נמצא שממתין שלשים יום עד שיגלח תגלחת ראשונה של מצורע. ושוב ממתיין שלשים יום עד שיגלח תגלחת שניה של מצורע (דהיינו אחר ימי סופרו), והטעם שממתין שלשים יום ולא רק שבע, משום שמא בתחילה היה נזיר טמא ועכשיו עשה את נזירות הטהרה שלו ואינו יכול לגלח קודם שלשים. אכן כל מה שאנו אומרים שעכשיו עלו לו שלשים יום לנזירות, הוא רק על הצד שלא היה מצורע טמא, אבל אם היה מצורע טמא הרי שלא עולה לו ימי נזירותו עד טהרתו, ועכשיו צריך למנות עוד פעמיים שלשים יום, פעם אחת מדין נזיר טמא ופעם אחת מדין נזיר טהור. ונמצא שהוא נטהר לאכול בקדשים אחר ששים יום, ושותרה יין ומטמא למתים אחר מאה ועשרים יום.

² שתי צפורים הוא מביא כמו מצורע כשנרפא מצרעתו - דהרי ספק מצורע הוא. ועוד מביא חטאת העוף שמא נזיר טמא למת הוא - ואם הוא נזיר טמא היא לחובתו ואם לא היא באה על הספק ולכן דינה שאינה נאכלת אלא נקברת, ועל צד זה שהוא נזיר טמא העולה היא עולת נדבה. אכן על הצד שהוא לא מצורע, אין כאן חשש של חולין בעזרה מחמת הצפורים, כיון שהצפורים נעשות בחוף. ועל הצד שהוא נזיר טהור, העולה באה לחובתו.

³ ובשתי התגלחות הראשונות הוא מתנהג כתגלחת מצורע שמגלח כל גופו, ואילו בשתי תגלחות האחרונות הוא מגלח רק את ראשו כדין תגלחת נזיר.